

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Fondul Proprietatea SA

Pârâtă: SC Hidroelectrica SA

Întrebările preliminare

1) În înțelesul articolului 107 TFUE participația unei societăți românești cu capital de stat la capitalul unei societăți mixte (româno-turce) este echivalentă unui ajutor de stat supus notificării prevăzut de articolul 108 alineatul (3) TFUE?

Este o finanțare de stat, care are caracter selectiv și poate afecta schimburile comerciale între statele membre UE?

2) Această participație a unei societăți cu capital de stat, producătoare de energie electrică, poate fi considerată că încalcă principiul separării sistemelor de transport și operatorilor de transport și de sistem instituit prin articolul 9 din Directiva 2009/[7]2/CE ⁽¹⁾ privind normele adoptate pentru piața internă a energiei electrice?

⁽¹⁾ Directiva 2009/72/CE a Parlamentului european și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO L 211, p. 55)

Acțiune introdusă la 26 ianuarie 2016 – Comisia Europeană/Republica Finlanda

(Cauza C-42/16)

(2016/C 118/15)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Hottiaux și I. Koskinen)

Pârâtă: Republica Finlanda

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

— constatarea faptului că, prin eliberarea de duplicate la permise de conducere a căror perioadă de valabilitate administrativă expiră la 18 ianuarie 2033, Republica Finlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 1 și al articolului 7 alineatul (2) din Directiva 2006/126/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere și că, prin neaderarea la rețeaua de permise de conducere a Uniunii Europene, Republica Finlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 7 alineatul (5) litera (d) din aceeași directivă;

— obligarea Republicii Finlanda la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Unul dintre principalele obiective ale Directivei 2006/126/CE este consolidarea nivelului de securitate a permiselor de conducere. Termenele prevăzute în directivă contribuie la realizarea acestui obiectiv și la utilizarea metodelor celor mai recente pentru a se evita falsificarea permiselor de conducere și a se realiza obiectivele în materie de securitate rutieră vizate de directivă. Potrivit articolului 1 din Directiva 2006/126/CE, permisul de conducere național trebuie să fie bazat pe modelul comunitar din anexa I. Articolul 7 din directivă definește, la alineatul (1), cerințele aplicabile permiselor de conducere și stabilește, la alineatul (2), perioada de valabilitate administrativă a permiselor eliberate începând de la data de 19 ianuarie 2013. În Finlanda, perioada de valabilitate administrativă a duplicatelor permiselor eliberate după data de 19 ianuarie 2013 poate fi mai lungă decât cea autorizată de articolul 7 alineatul (2) literele (a) și (b) din Directiva 2006/126/CE.

În conformitate cu articolul 7 alineatul (5) litera (d) din Directiva 2006/126/CE, statele membre trebuie să utilizeze rețeaua de permise de conducere a Uniunii Europene, de îndată ce aceasta devine operațională. Această rețea a permiselor de conducere a Uniunii Europene (RESPER) a fost creată și a devenit operațională la 19 ianuarie 2013. Dat fiind că Finlanda nu a aderat la rețeaua permiselor de conducere a Uniunii Europene (RESPER), îi este imposibil să verifice în rețea dacă sunt îndeplinite criteriile de acordare a unui permis. Celelalte state membre nu pot verifica, în colaborare cu Finlanda, respectarea criteriilor de acordare a permisului, nici nu pot face schimb de informații cu Finlanda. Astfel, continuă să fie imposibil schimbul de informații cu Finlanda prin intermediul rețelei europene, după cum prevede articolul 15 din Directiva 2006/126/CE.

(¹) JO L 403, p. 18, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216.

A acțiune introdusă la 1 februarie 2016 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-58/16)

(2016/C 118/16)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: W. Mölls și L. Nicolae, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin potrivit articolului 2 alineatul (3) și articolelor 6, 7 și 9 din Directiva 2005/65/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind consolidarea securității portuare, întrucât aceasta a omis să se asigure că limitele portuare sunt definite, că evaluările securității portuare și planurile de securitate sunt aprobate, precum și să aprobe un agent de securitate portuară pentru toate porturile din Rinul de Nord-Westphalia;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit articolului 6 din Directiva 2005/65/CE, statele membre se asigură că se realizează evaluări ale securității portuare pentru porturile aflate sub incidența directivei care se aprobă de către statul membru în cauză. Aceste evaluări ale securității portuare se desfășoară luând în considerare cerințele stabilite în anexa I relevante pentru securitatea portuară, printre altele și limitele portuare.

Potrivit articolului 2 alineatul (3), statele membre definesc pentru fiecare port limitele portului în sensul prezentei directive, luând în considerare în mod corespunzător informațiile care rezultă în urma evaluării securității portuare. Alineatul (4) se referă la cazul în care limitele unei instalații portuare în sensul Regulamentului (CE) nr. 725/2004 (²) cuprind în mod eficient portul.

Inspekția efectuată în anul 2013 a evidențiat că, pentru cel puțin 11 din porturile din Rinul de Nord-Westphalia aflate sub incidența Directivei 2005/65/CE, lipsește evaluarea securității portuare. Din înscrisurile depuse ulterior, rezultă că această situație nu s-a schimbat până în prezent.

În cel puțin același număr de porturi, nu sunt definite nici limitele portuare, acestea fiind stabilite potrivit evaluărilor de securitate, după cum s-a arătat mai sus.